Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (devátého senátu)

4. července 2024*

„Kasační opravný prostředek – Veřejná služba – Dočasní zaměstnanci – Hodnotící posudek – Povinnost uvést odůvodnění – Povinnost jednat s náležitou péčí – Žaloba na neplatnost a žaloba na náhradu újmy“

Ve věci C-5/23 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek podaný na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie dne 5. ledna 2023,

Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), zástupci: původně G. Predonzani a K. Tóth, poté K. Tóth, jako zmocněnci,

účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel),

další účastnice řízení:

KD, zástupci: D.-A. Pappa, dikigoros, A. Pappa a S. Pappas, avocats,

žalobkyně v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (devátý senát),

ve složení: O. Spineanu-Matei, předsedkyně senátu, J.-C. Bonichot (zpravodaj) a S. Rodin, soudci,

generální advokát: M. Szpunar,

za soudní kancelář: A. Calot Escobar, vedoucí,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

* Jednací jazyk: angličtina.

Rozsudek

1 Svým kasačním opravným prostředkem se Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 26. října 2022, KD v. EUIPO (T-298/20, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2022:671), kterým Tribunál zrušil hodnotící posudek KD za hodnocené období 2019 (dále jen „sporný posudek“).

Právní rámec

Služební řád úředníků Evropské unie

2 Článek 43 služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“) stanoví:

„Způsobilost, výkonnost a chování každého úředníka ve službě se hodnotí v ročních posudcích za podmínek stanovených orgánem oprávněným ke jmenování v rámci příslušného orgánu v souladu s článkem 110. V posudku se uvede, zda byl výkon úředníka uspokojivý, či nikoli. Orgán oprávněný ke jmenování v rámci příslušného orgánu přijme ustanovení přiznávající právo podat odvolání v rámci posudkového řízení, které musí předcházet podání stížnosti podle čl. 90 odst. 2.

Od platové třídy AST 5 může posudek obsahovat také stanovisko, zda má dotčený úředník vzhledem ke služebnímu výkonu předpoklady pro výkon funkce administrátora.

Úředník musí být s posudkem seznámen. Úředník je oprávněn vznést k posudku připomínky, které považuje za důležité.“

3 Článek 90 odst. 2 služebního řádu stanoví:

„Každá osoba, na kterou se tento služební řád vztahuje, se může obrátit na orgán oprávněný ke jmenování se stížností na opatření, které se jí nepříznivě dotýká, pokud uvedený orgán rozhodl nebo pokud nepřijal opatření stanovené služebním řádem. Tato stížnost musí být podána do tří měsíců. Tato lhůta počíná běžet:

– dnem zveřejnění aktu, pokud se jedná o opatření obecné povahy,

– dnem oznámení rozhodnutí dotyčné osobě, ale v žádném případě ne později, než kdy oznámení obdržela, dotýká-li se opatření jednotlivé osoby; dotýká-li se však opatření nepříznivě také další osoby, počne lhůta pro tuto další osobu běžet ode dne, kdy obdržela oznámení, ale v žádném případě ne později než ode dne zveřejnění,

– dnem uplynutí lhůty stanovené pro odpověď, pokud se stížnost týká mlčky učiněného rozhodnutí o zamítnutí žádosti ve smyslu odstavce 1.

Orgán oznámí dotyčné osobě své odůvodněné rozhodnutí do čtyř měsíců ode dne podání stížnosti. Neobdrží-li dotyčná osoba do konce uvedené lhůty odpověď na svou stížnost, má se za to, že stížnost byla zamítnuta, proti čemuž lze podat žalobu podle článku 91.“

4 Článek 110 služebního řádu zní:

„1. Obecná prováděcí ustanovení k tomuto služebnímu řádu jsou přijímána každým orgánem oprávněným ke jmenování v rámci příslušného orgánu po projednání s výborem zaměstnanců a Výborem pro služební řád.

2. Prováděcí pravidla k tomuto služebnímu řádu přijatá [Evropskou k]omisí, včetně obecných prováděcích ustanovení uvedených v odstavci 1, se obdobně použijí na agentury. Komise proto uvědomí agentury o všech prováděcích pravidlech neprodleně po jejich přijetí.

Tato prováděcí pravidla vstoupí v agenturách v platnost devět měsíců od jejich vstupu v platnost v Komisi nebo devět měsíců ode dne, kdy Komise o přijetí příslušných pravidel agentury informovala, podle toho, co nastane později. Bez ohledu na výše uvedené může jakákoli agentura také rozhodnout, že tato prováděcí pravidla vstoupí v platnost dříve.

Odchylně může agentura před uplynutím devítiměsíční lhůty uvedené v druhém pododstavci tohoto odstavce a po projednání s výborem zaměstnanců předložit Komisi ke schválení prováděcí pravidla, jež jsou odlišná od pravidel přijatých Komisí. Za stejných podmínek může agentura požádat Komisi o souhlas s tím, že nebude určitá prováděcí pravidla uplatňovat. V tomto případě může Komise místo přijetí či zamítnutí uvedené žádosti agenturu požádat, aby jí ke schválení předložila ta prováděcí pravidla, jež jsou odlišná od pravidel přijatých Komisí.

Devítiměsíční lhůta uvedená v druhém pododstavci tohoto odstavce se pozastaví ode dne, kdy agentura požádala Komisi o souhlas, až do dne, kdy Komise vyjádří své stanovisko.

Agentura rovněž může po projednání se svým výborem zaměstnanců Komisi předložit ke schválení prováděcí pravidla, která se týkají i jiných otázek, než jsou prováděcí pravidla přijatá Komisí.

Pro účely přijímání prováděcích pravidel jsou agentury zastoupeny správní radou či odpovídajícím subjektem uvedeným v příslušném aktu Unie, kterým se agentura zřizuje.

3. Pro účely přijímání pravidel vzájemnou dohodou mezi orgány se agentury nepovažují za orgány. Komise však uvedená pravidla před jejich přijetím s agenturami projedná.

4. Pravidla k tomuto služebnímu řádu, včetně obecných prováděcích ustanovení uvedených v odstavci 1, a pravidla přijímaná vzájemnou dohodou mezi orgány oprávněnými ke jmenování v rámci příslušných orgánů se dávají na vědomí zaměstnancům.

5. Správní oddělení orgánů a agentur spolu pravidelně projednávají použití ustanovení tohoto služebního řádu. Agentury jsou při uvedeném projednávání společně zastoupeny v souladu s pravidly stanovenými vzájemnou dohodou.

6. Soudní dvůr Evropské unie vede seznam pravidel k tomuto služebnímu řádu, která byla přijata orgány oprávněnými ke jmenování v rámci příslušných orgánů, jakož i těch pravidel přijatých agenturami postupem podle odstavce 2, která se liší od pravidel přijatých Komisí, včetně veškerých změn těchto pravidel. Orgány a agentury mají k tomuto seznamu přímý přístup a jsou oprávněny ke změně svých pravidel. Členské státy mají k tomuto seznamu přímý přístup. Každé tři roky Komise předloží zprávu Evropskému parlamentu a Radě o pravidlech přijatých orgánem oprávněným ke jmenování k tomuto služebnímu řádu.“

OPU 43

5 EUIPO za účelem provedení článku 43 služebního řádu uplatňuje rozhodnutí Komise C(2013) 8985 ze dne 16. prosince 2013 o obecných prováděcích ustanoveních k článku 43 služebního řádu a o prováděcích pravidlech k čl. 44 prvnímu pododstavci služebního řádu (dále jen „OPU 43“). Článek 7 OPU 43 stanoví:

„1. Odůvodněné odmítnutí posudku pracovníkem […] automaticky představuje postoupení věci reviznímu hodnotiteli. […]

[…]

3. Revizní hodnotitel ve lhůtě dvaceti pracovních dnů ode dne odůvodněného odmítnutí posudku a po hodnotícím pohovoru podle odstavce 2 posudek potvrdí nebo jej změní a své rozhodnutí odůvodní.

[…]

4. Rozhodnutím revizního hodnotitele se posudek stává konečným. […]“ *(neoficiální překlad)*

Skutkový stav

6 Skutečnosti předcházející sporu jsou popsány v bodech 2 až 14 napadeného rozsudku následovně:

„2 Dne 16. července 2015 nastoupila [KD, žalobkyně v prvním stupni,] do služebního poměru u [EUIPO] jakožto dočasný zaměstnanec na dobu pěti let podle čl. 2 písm. f) pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie […]. Byla přidělena do oddělení ‚Akademie‘ EUIPO.

3 Dne 15. února 2016 byla žalobkyně jmenována vedoucí týmu.

4 Od roku 2015 se žalobkyně potýkala s osobními i zdravotními problémy. Tyto zdravotní problémy vyžadovaly [*důvěrné*]. Žalobkyni bylo rovněž poskytnuto [*důvěrné*].

5 V polovině roku 2019 žalobkyně obdržela půlroční monitorovací zprávu. Tato zpráva zejména uvádí, že žalobkyně ‚cíle splnila až po T2 s výjimkou zřízení databáze talentů […] (pozastavené z důvodu problémů spojených s ochranou údajů) a IPDentical (probíhající zadávací řízení)‘, ‚obstála v roli vedoucí týmu‘ a ‚v [první] polovině [roku 2019] byla velmi aktivní a soustředěná na výsledky‘.

6 V červenci 2019 se uskutečnil rozhovor mezi žalobkyní a administrativou.

7 Dne 3. února 2020 proběhl hodnotící pohovor žalobkyně za rok 2019.

8 Dne 11. března 2020 obdržela žalobkyně sporný posudek.

9 Sporný posudek je uvozen částmi nazvanými ‚Obecné informace‘, ‚Informace o zaměstnanci‘, ‚Hodnotící pohovor‘ a ‚Poznámky k pracovním podmínkám, včetně práce na dálku (uplatní-li se)‘. Další část, nazvaná ‚Hodnocení cílů‘, ‚obsahuje hodnocení dosažených výsledků, včetně kvality odvedené práce a pracovního nasazení pracovníka a [klíčových ukazatelů výkonnosti]

stanovených pro období, za které se dané hodnocení provádí‘. Tato část zahrnuje týmové cíle, z nichž každý je doplněn o popis individuálního přínosu žalobkyně, klíčové ukazatele výkonnosti, dotčenou strategickou oblast a hodnocení ‚Cíl splněn‘. Jedním z klíčových ukazatelů výkonnosti pro cíl nazvaný ‚Provádění definovaných a schválených činností a projektů [strategický plán 2020] a [roční pracovní program]‘ je v prvním čtvrtletí mimo jiné zřízení databáze talentů. Následují ‚Všeobecné poznámky k cílům‘, v nichž se uvádí, že žalobkyně ‚většinu stanovených cílů splnila‘, ačkoli zřízení databáze talentů se zpozdilo kvůli problémům s ochranou údajů.

10 Následující část je nazvána ‚Chování ve službě‘. V této části se uvádí, že žalobkyně ‚[j]edná zcela v souladu s předpoklady‘, ‚dobře vychází se svými kolegy, jedná s nimi přímě, upřímně a čestně‘ a ‚je schopna v případě potřeby dosáhnout kompromisu‘.

11 Následující část, nazvaná ‚Hodnocení dovedností‘, obsahuje ‚hodnocení dovedností pracovníka ve vztahu ke schopnostem, které jsou požadovány v jeho funkční skupině a platové třídě‘. Tato část zahrnuje devět dovedností. U každé z nich sporný posudek uvádí požadovanou úroveň, která odpovídá známce, již EUIPO od pracovníka očekává, a skutečně dosaženou známku. Hodnotící stupnice EUIPO má několik stupňů, a to ‚ve vývoji‘ (1), ‚přiměřený‘ (2) a ‚pokročilý (3)‘.

12 Šest dovedností žalobkyně bylo ohodnoceno požadovanou známkou 3. Za jinou dovednost obdržela známku 3, tedy vyšší, než je požadovaná známka 2. Pokud jde naopak o dovednosti ‚Stanovování priorit a organizace‘ a ‚Odolnost‘, obdržela žalobkyně známku 2, přestože požadovaná známka byla 3. V ‚obecném vyjádření k dovednostem‘ se vysvětluje, že žalobkyně ‚píše rychle, jasně a správně‘ a má ‚pokročilou úroveň znalostí v akademické oblasti a umí tyto znalosti uplatnit na úrovni [EUIPO]‘. V těchto poznámkách se nicméně dále uvádí, že pokud jde o ‚její stanovování priorit a organizaci, byla několikrát upozorněna, aby dodržovala termíny a předvídala‘.

13 Následující části jsou nazvány ‚Hodnocení programu rozvoje‘ a ‚Celkové hodnocení‘. Žalobkyni bylo v rámci posledně uvedené části uděleno hodnocení ‚CLR‘ neboli ‚odpovídající úrovni požadované pro zastávané pracovní místo‘, což představuje čtvrtý stupeň na obecné šestistupňové hodnotící stupnici EUIPO a uspokojivou úroveň ve smyslu článku 43 služebního řádu […] Po celkovém hodnocení následuje ‚Vyjádření k celkovému hodnocení přímého nadřízeného‘, které zní:

‚Kromě toho, co bylo uvedeno během červencového rozhovoru a o průběhu druhého pololetí, splnila [žalobkyně] cíle. […] [Žalobkyně] je administrátorkou, která má být vzorem pro zaměstnance Akademie tím, že bude prokazovat odpovídající schopnosti, předjímá úkoly, neustále se snažit udržovat a poskytovat vysoké pracovní nasazení a průběžně zvyšovat kvalitu. V této souvislosti byla několikrát upozorněna, aby dodržovala termíny a prokázala, nakolik je schopna se aktivně zapojit.‘

14 Dne 1. dubna 2020 orgán oprávněný ke jmenování […] oznámil žalobkyni rozhodnutí, že jí neprodlouží smlouvu […] V tomto rozhodnutí [uvedený orgán] upřesnil, že zohlednil sporný posudek.“

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

7 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 22. května 2020 podala KD žalobu znějící na zrušení sporného posudku a na náhradu morální újmy, kterou v důsledku tohoto posudku údajně utrpěla.

8 KD se na podporu žaloby dovolávala tří žalobních důvodů. První žalobní důvod vycházel zaprvé z porušení povinnosti uvést odůvodnění a porušení práva na obhajobu, jakož i z nesprávného skutkového zjištění, zadruhé ze zjevně nesprávného posouzení a zatřetí z porušení povinnosti jednat s náležitou péčí.

9 Tribunál napadeným rozsudkem zrušil sporný posudek pro nedostatek odůvodnění, nesprávné skutkové zjištění a porušení povinnosti jednat s náležitou péčí.

10 Zaprvé konstatoval, že hodnotitel neodůvodnil známku, kterou KD udělil u dovednosti „Odolnost“.

11 Zadruhé měl za to, že hodnotitel neprokázal skutečnou existenci upomínek na dodržování termínů, které měly být KD zaslány v průběhu referenčního období.

12 Zatřetí uvedl, že hodnotitel nezohlednil zdravotní problémy KD, o nichž věděl a které přetrvávaly během referenčního období, čímž porušil povinnost jednat s náležitou péčí.

13 Tribunál měl však za to, že zrušení sporného posudku představuje samo o sobě přiměřenou a dostatečnou náhradu tvrzené újmy, a zamítl návrhová žádání znějící na náhradu újmy.

Návrhová žádání účastníků řízení o kasačním opravném prostředku

14 EUIPO navrhuje, aby Soudní dvůr:

– zrušil napadený rozsudek;

– odmítl žalobu na neplatnost jako nepřípustnou, nebo ji zamítl jako neopodstatněnou, nebo podpůrně vrátil věc Tribunálu a

– uložil KD náhradu nákladů řízení o kasačním opravném prostředku a řízení před Tribunálem.

15 KD navrhuje, aby byl kasační opravný prostředek zamítnut a aby byla EUIPO uložena náhrada nákladů řízení.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

16 Na podporu kasačního opravného prostředku EUIPO vznáší čtyři důvody. První důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení při výkladu článku 43 služebního řádu ve spojení s článkem 110 služebního řádu. Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení právní povahy metodického návodu k hodnocení, nesprávného posouzení sankcionovaného porušení povinnosti uvést odůvodnění a důsledků, které z toho vyplývají. Třetí důvod kasačního opravného prostředku vychází ze

zkreslení skutkového stavu a nesprávného posouzení důkazů. Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení při výkladu povinnosti jednat s náležitou péčí a z porušení povinnosti uvést odůvodnění ze strany Tribunálu.

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

17 V rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku EUIPO tvrdí, že se Tribunál v bodech 23 až 31 napadeného rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení při výkladu článku 43 služebního řádu ve spojení s článkem 110 služebního řádu, když dospěl k závěru, že přípustnost žaloby směřující proti hodnotícímu posudku není podmíněna vyčerpáním vnitrostátních opravných prostředků. EUIPO namítá, že článek 7 OPU 43, který se na něj použije obdobně v souladu s čl. 110 odst. 2 služebního řádu, ukládá úředníkovi nebo zaměstnanci, který má v úmyslu napadnout hodnotící posudek EUIPO, rovněž povinnost nejprve podat vnitřní odvolání.

18 KD má za to, že první důvod kasačního opravného prostředku musí být zamítnut.

Závěry Soudního dvora

19 Soudní dvůr již rozhodl, že vzhledem k povaze hodnotícího posudku upraveného v článku 43 služebního řádu, který vyjadřuje svobodně formulované stanovisko hodnotitelů, a nikoli posouzení orgánu oprávněného ke jmenování, není podání formální stížnosti ve smyslu čl. 90 odst. 2 služebního řádu nezbytným předpokladem pro podání žaloby směřující proti takovému aktu. Žalobu je tedy možné podat od okamžiku, kdy lze hodnotící posudek považovat za konečný (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 3. července 1980, Grassi v. Rada, 6/79 a 97/79, EU:C:1980:178, bod 15).

20 EUIPO však tvrdí, že tato judikatura nebrání tomu, aby orgán oprávněný ke jmenování zavedl vnitřní odvolání, které musí úředník nebo zaměstnanec, jenž hodlá zpochybnit své hodnocení, podat před tím, než se obrátí na soud.

21 EUIPO má za to, že tuto pravomoc svěřuje orgánu oprávněnému ke jmenování čl. 43 první pododstavec služebního řádu, který v poslední větě stanoví, že „[o]rgán oprávněný ke jmenování v rámci příslušného orgánu přijme ustanovení přiznávající právo podat odvolání v rámci posudkového řízení, které musí předcházet podání stížnosti podle čl. 90 odst. 2“.

22 Tento výklad nicméně nelze přijmout. I když čl. 43 první pododstavec poslední věta služebního řádu stanoví, že orgán oprávněný ke jmenování v rámci příslušného orgánu přijme ustanovení přiznávající právo podat vnitřní odvolání, nikde se v něm neuvádí, že by podání tohoto odvolání bylo pro úředníka nebo zaměstnance povinné.

23 Ani článek 7 OPU 43, kterým Komise provádějící článek 43 služebního řádu stanovila podmínky, za kterých může úředník nebo zaměstnanec podat vnitřní odvolání proti hodnotícímu posudku, proto nemůže být vykládán tak, že zavádí podmínku, která má být splněna před podáním žaloby.

24 Komise by ostatně překročila pravomoc, kterou jí čl. 110 odst. 1 služebního řádu svěřuje k přijetí obecných prováděcích ustanovení k služebnímu řádu, kdyby přijetím článku 7 OPU 43 rozšířila zvláštní podmínky přístupu úředníků a zaměstnanců k soudu stanovené v čl. 90 odst. 2 a článku 91 služebního řádu.

25 EUIPO proto nemůže důvodně tvrdit, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že je KD aktivně legitimována k podání žaloby směřující proti spornému posudku, i když předtím nepodala vnitřní odvolání podle článku 7 OPU 43.

26 První důvod kasačního opravného prostředku proto musí být zamítnut.

K druhému důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

27 V rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku EUIPO tvrdí, že se Tribunál v napadeném rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že hodnotitel KD nesplnil povinnost uvést odůvodnění tím, že nevysvětlil, proč byla KD u dovednosti „Odolnost“ udělena nižší známka, než je známka, která se pro tuto dovednost požaduje, a že toto porušení odůvodňuje zrušení sporného posudku.

28 EUIPO zaprvé kritizuje tvrzení Tribunálu uvedené v bodě 67 napadeného rozsudku, že bod 3.5.5 přílohy A metodického návodu k hodnocení stanoví imperativní pravidlo, které je pro hodnotitele závazné. Podle EUIPO tento metodický návod nepředstavuje právní akt ani soubor pravidel chování, nýbrž poskytuje pouze pokyny a komentáře pro použití článků 43 a 44 služebního řádu, jakož i OPU 43. EUIPO z toho vyvozuje, že nedodržení doporučení obsaženého v tomto bodě 3.5.5 přílohy A uvedeného metodického návodu k poskytnutí vysvětlení, pokud jsou dovednosti ohodnoceny nižším stupněm, než je požadovaná známka, nezpůsobuje na rozdíl od toho, co rozhodl Tribunál v bodech 79 a 80 napadeného rozsudku, vadu odůvodnění sporného posudku.

29 Zadruhé má EUIPO za to, že doporučení pro hodnotitele obsažené v bodě 3.5.5 přílohy A metodického návodu k hodnocení překračuje požadavky kladené na odůvodnění hodnotícího posudku, které vyplývají z judikatury. Hodnotící posudek nemá obsahovat vyčerpávající popis pracovního výkonu zaměstnance, ale má uvádět pouze jeho klíčové prvky.

30 Zatřetí skutečnost, že ve sporném posudku není vysvětlena známka získaná u schopnosti „Odolnost“, nemá na hodnocení KD takový vliv, aby odůvodnil zrušení tohoto posudku.

31 KD má za to, že druhý důvod kasačního opravného prostředku musí být zamítnut.

Závěry Soudního dvora

32 EUIPO zaprvé tvrdí na rozdíl od toho, jak rozhodl Tribunál v bodě 67 napadeného rozsudku, že doporučení obsažené v bodě 3.5.5 přílohy A metodického návodu k hodnocení, podle něhož hodnotitel poskytne vysvětlení, pokud je jedna nebo více dovedností ohodnoceno níže, než je požadovaný stupeň, není závazné.

33 Soudní dvůr však rozhodl, že pokud orgán přijme pro administrativu orientační pravidla chování a oznámí – prostřednictvím jejich zveřejnění – že je napříště použije na případy těmito pravidly dotčené, omezuje se tento orgán ve své posuzovací pravomoci a v zásadě se nemůže od těchto pravidel odchýlit, jinak mu hrozí sankce z důvodu porušení obecných právních zásad, jako je zásada rovného zacházení nebo ochrana legitimního očekávání (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 1. prosince 1983, Blomefield v. Komise, 190/82, EU:C:1983:358, bod 20, jakož i ze dne 19. července 2016, Kotnik a další, C-526/14, EU:C:2016:570, bod 40).

34 V projednávaném případě bylo pravidlo obsažené v bodě 3.5.5 přílohy A metodického návodu k hodnocení nejen zveřejněno, ale jeho obsah byl v podobě pokynu uděleného hodnotiteli výslovně převzat do sporného posudku v následujícím znění: „Jsou-li dovednosti ohodnoceny nižším stupněm, než je požadovaná známka, přičemž tento stupeň se dotýká výkonnosti, uveďte prosím vysvětlení v části ‚Obecné vyjádření k dovednostem' “.

35 Za těchto podmínek se Tribunál nedopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že uvedené pravidlo má imperativní povahu, bez ohledu na skutečnost, že se v metodickém návodu k hodnocení uvádí, že nemá právní sílu.

36 Zadruhé EUIPO Tribunálu vytýká, že hodnotiteli uložil širší povinnost uvést odůvodnění, než jakou vyžaduje judikatura. Jak však bylo uvedeno výše, Tribunál pouze konstatoval, že EUIPO tím, že přijal bod 3.5.5 přílohy A metodického návodu k hodnocení, sám uložil hodnotitelům dodatečnou povinnost dopadající na odůvodnění hodnotícího posudku svých úředníků a zaměstnanců, a připomněl, že podle judikatury uvedené v bodě 33 tohoto rozsudku tedy dodržování rovného zacházení a legitimního očekávání vyžaduje, aby byla tato povinnost dodržena.

37 Zatřetí EUIPO tvrdí, že nedostatek odůvodnění, který je mu vytýkán, v žádném případě neměl vliv na opodstatněnost celkového hodnocení KD, takže Tribunál nesprávně rozhodl, že takový nedostatek odůvodnění může sám o sobě odůvodnit zrušení hodnotícího posudku.

38 Povinnost uvést odůvodnění uvedená v článku 296 SFEU a potvrzená v čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny základních práv Evropské unie je základní zásadou unijního práva, která má jednak za cíl poskytnout dotyčné osobě dostatečné informace pro posouzení opodstatněnosti aktu nepříznivě zasahujícího do jejího právního postavení a účelnosti podání soudní žaloby směřující ke zpochybnění jeho legality a jednak umožnit unijnímu soudu provést jeho přezkum (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 24. listopadu 2022, Thunus a další v. EIB, C-91/21 P, EU:C:2022:928, bod 81).

39 Z tohoto důvodu je podle ustálené judikatury povinnost uvést odůvodnění stanovená v článku 296 SFEU podstatnou formální náležitostí ve smyslu článku 263 SFEU (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. ledna 2022, YG v. Komise, C-361/20 P, EU:C:2022:17, bod 41), jejíž nedodržení má za následek zrušení rozhodnutí, které je touto vadou stiženo.

40 Tribunál se tudíž nedopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že nedostatek odůvodnění, kterým je stižen sporný posudek, odůvodňuje jeho zrušení.

41 Z výše uvedeného plyne, že druhý důvod kasačního opravného prostředku musí být zamítnut.

K třetímu důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

42 V rámci třetího důvodu kasačního opravného prostředku má EUIPO za to, že Tribunál v bodech 93 a 96 až 103 napadeného rozsudku zkreslil skutkový stav a nesprávně ve sporu posoudil důkazy.

43 Zaprvé Tribunál obrátil důkazní břemeno, když požádal EUIPO, aby prokázal, že v průběhu referenčního období KD skutečně zaslal upomínky na dodržování termínů. Administrativa mimoto není povinna zasílat pracovníkovi písemné upomínky nebo upozornění na stanovené termíny pokaždé, je-li to nezbytné.

44 Zadruhé Tribunál podle EUIPO zatížil své odůvodnění, pokud jde o otázku existence těchto upomínek na dodržování termínů, zjevným rozporem. Na jednu stranu totiž Tribunál v bodě 100 napadeného rozsudku uvedl, že EUIPO nepředložil sebemenší důkaz o tom, že byly uvedené upomínky skutečně zaslány. Na druhou stranu v bodě 93 tohoto rozsudku odmítl jako nepřípustné důkazy, které EUIPO předložil v přílohách D 1 až D 5 dupliky za účelem prokázání týchž upomínek.

45 KD tvrdí, že třetí důvod kasačního opravného prostředku není opodstatněný.

Závěry Soudního dvora

46 Zaprvé není opodstatněná výtka vycházející z toho, že Tribunál neprávem obrátil důkazní břemeno, když EUIPO uložil povinnost prokázat skutečnou existenci upomínek na dodržování termínů, které měl přímý nadřízený zaslat KD v průběhu referenčního období.

47 Jak Soudní dvůr opakovaně rozhodl, pravidla unijního práva totiž nevyžadují předložení důkazu o negativní skutečnosti (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 24. března 1988, Komise v. Itálie, 104/86, EU:C:1988:171, bod 11).

48 Nebylo proto možné od KD požadovat, aby předložila důkaz, že v průběhu referenčního období nebyla upomenuta na dodržování termínů.

49 Tribunál se tedy nedopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že je na EUIPO, aby předložil alespoň neúplný důkaz o tom, že tyto upomínky, na něž se ve sporném posudku odkazuje, skutečně existují. Toto důkazní břemeno neukládá EUIPO, aby svým úředníkům a zaměstnancům zasílal pouze písemné upomínky nebo upozornění, ale aby uchovával důkazy o významných nebo opakovaných pochybeních pro případ, že by jimi chtěl později argumentovat.

50 Zadruhé EUIPO poukazuje na rozpor, jehož se měl Tribunál dopustit v napadeném rozsudku tím, že zpochybnil skutečnou existenci upomínek poté, co v bodě 93 napadeného rozsudku odmítl jako nepřípustné důkazy o těchto upomínkách, které EUIPO tomuto soudu předložil v přílohách D 1 až D 5 dupliky.

51 Jak však Tribunál připomněl v bodě 88 napadeného rozsudku, článek 85 jeho jednacího řádu v odstavci 1 stanoví, že důkazy se předkládají v rámci první výměny spisů účastníků řízení, a v odstavci 2 upřesňuje, že mohou být předloženy v replice nebo duplice pouze tehdy, je-li jejich opožděné předložení řádně odůvodněno.

52 Vzhledem k tomu, že skutečnosti, o nichž má EUIPO za to, že mohou prokázat skutečnou existenci upomínek, které měly být KD zaslány, byly bez odůvodnění předloženy až ve fázi dupliky, odmítl je Tribunál jako nepřípustné za použití pravidel svého jednacího řádu, které nebylo v rámci kasačního opravného prostředku vytýkáno.

53 Tribunál tím, že konstatoval, že na základě spisu, který mu byl předložen, nebyla prokázána skutečná existence upomínek na dodržování termínů, které měl přímý nadřízený údajně zaslat KD v průběhu referenčního období, se tudíž ve svém rozsudku nedopustil nesprávného právního posouzení ani rozporného odůvodnění.

54 I za předpokladu, že by se výtka vycházející ze zkreslení skutkového stavu Tribunálem, kterou EUIPO rovněž uplatnil ve třetím důvodu kasačního opravného prostředku, lišila od dvou předchozích výtek tohoto důvodu, je třeba ji vzhledem k tomu, že k ní není připojeno vysvětlení, které by umožnilo posoudit její rozsah, odmítnout jako nepřípustnou.

55 Třetí důvod kasačního opravného prostředku proto musí být zamítnut.

Ke čtvrtému důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

56 V rámci čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku, který směřuje proti bodům 121 až 129 napadeného rozsudku, vytýká EUIPO Tribunálu, že se dopustil nesprávného právního posouzení při výkladu povinnosti jednat s náležitou péčí a porušil povinnost uvést odůvodnění.

57 V první řadě se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když dospěl k závěru, že EUIPO měl při přijímání sporného posudku náležitě zohlednit zdravotní problémy KD.

58 Zaprvé totiž platí, že pokud se hodnotitel nemá důvod domnívat, že nepřítomnost pracovníka odůvodněná jeho zdravotními problémy mohla mít významný dopad na jeho pracovní výkon, nelze tomuto hodnotiteli vytýkat, že ve svém posudku tyto problémy nezmínil ani nezohlednil.

59 Zadruhé se v hodnotících posudcích posuzují dovednosti, výkonnost a chování zaměstnance ve službě během skutečně odpracovaného období. Doba, po kterou je tento zaměstnanec z doložených důvodů nepřítomen (např. nemoc, úraz, rodičovská dovolená nebo dovolená z rodinných důvodů, mateřská dovolená), je z referenčního období vyloučena. Pokud je tato nepřítomnost natolik dlouhodobá nebo významná, že má vliv na pracovní výkon, mohou být odpovídajícím způsobem upraveny roční cíle zaměstnance nebo tím může být zdůvodněno jejich nesplnění.

60 Zatřetí jsou lékařské údaje přijímány a zpracovávány přímo lékařskou službou EUIPO a nejsou předávány hodnotitelům a obecně ani administrativě. Osobní údaje týkající se zdraví zaměstnanců proto nejsou v hodnotících posudcích zohledňovány.

61 V druhé řadě EUIPO Tribunálu vytýká, že nevysvětlil, proč hodnotitel nesplnil povinnost jednat s náležitou péčí, ani to, co mu tato povinnost měla ukládat.

62 EUIPO totiž zaprvé nevidí důvod, proč měl hodnotitel ve sporném posudku uvádět zdravotní problémy KD, když její pracovní výkon hodnotil v podstatě pozitivně.

63 Zadruhé má EUIPO za to, že napadený rozsudek neumožňuje pochopit, jak měly být zdravotní problémy KD ve sporném posudku zohledněny, když hodnotitel nebyl schopen posoudit zdravotní stav tohoto zaměstnance.

64 Nakonec si EUIPO klade otázku, zda by zohledněním zdravotních problémů KD, které Tribunál vyžaduje, došlo ke zlepšení nebo zkvalitnění jejího hodnocení. Podle EUIPO by bylo stejně neodůvodněné, kdyby byla zaměstnanci přiznána výhoda, protože byl nepřítomen z důvodu nemoci, jako kdyby mu byla taková nepřítomnost vytýkána.

65 KD tvrdí, že čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku není opodstatněný.

Závěry Soudního dvora

66 Je třeba připomenout, že povinnost jednat s náležitou péčí odráží vyváženost vzájemných práv a povinností, kterou služební řád a obdobně pracovní řád ostatních zaměstnanců zavedly ve vztazích mezi orgánem veřejné správy a jeho zaměstnanci. Podobně jako právo na řádnou správu tato vyváženost zejména znamená, že je orgán povinen při rozhodování o postavení zaměstnance zohlednit veškeré skutečnosti, které mohou být pro jeho rozhodnutí určující, a přitom zohlední nejen zájem služby, ale zejména i zájem dotčeného zaměstnance (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. dubna 2021, FV v. Rada, C-875/19 P, EU:C:2021:283, bod 98).

67 Jak právem rozhodl Tribunál v bodě 125 napadeného rozsudku, povinnost jednat s náležitou péčí administrativě zejména ukládá, aby při přijímání hodnotícího posudku případně náležitě zohlednila zdravotní problémy dotčeného úředníka nebo zaměstnance.

68 V projednávaném případě Tribunál v bodě 126 napadeného rozsudku uvedl, že sporný posudek neobsahuje sebemenší zmínku o zdravotních problémech, které se u KD v průběhu referenčního období vyskytly a byly přitom vážné, a proto dospěl k závěru, že došlo k porušení povinnosti jednat s náležitou péčí.

69 EUIPO tento závěr kritizuje, když zaprvé tvrdí, že zdravotní problémy, s nimiž se úředník nebo zaměstnanec potýkal, musí být v hodnotícím posudku zohledněny pouze v případě, že zdravotní stav tohoto úředníka nebo zaměstnance měl za následek natolik dlouhodobou nebo častou nepřítomnost, která brání tomu, aby byl v rámci posuzovaného období plně hodnocen.

70 Tento restriktivní přístup k zohlednění zdravotního stavu úředníka nebo zaměstnance jeho hodnotitelem však nelze přijmout, neboť zdravotní problémy, s nimiž se tento úředník nebo zaměstnanec potýkal, mohly ovlivnit i jeho pracovní výkon v průběhu odpracovaného období.

71 Zadruhé EUIPO tvrdí, že důvěrnost lékařských informací brání tomu, aby byly tyto informace uvedeny v hodnotícím posudku.

72 Důvěrnost těchto informací však nebrání tomu, aby nadřízení zaměstnance trpícího dlouhodobou nemocí, která je důvodem časté nepřítomnosti, věděli o jeho zdravotních problémech, přestože nemají bližší informace o povaze těchto problémů.

73 V projednávaném případě není zpochybňováno, že KD měla v letech 2015–2018 vážné zdravotní problémy, které přetrvávaly i v průběhu referenčního období, jak ukazuje její nepřítomnost ze zdravotních důvodů v průběhu tohoto období, a že její hodnotitel o těchto problémech věděl.

74 Důvěrnost lékařských údajů tudíž nemohla odůvodnit to, že byly zdravotní problémy KD ve sporném posudku zamlčeny.

75 Zatřetí EUIPO vytýká Tribunálu, že porušil povinnost uvést odůvodnění, jelikož nevysvětlil, proč hodnotitel nesplnil svou povinnost jednat s náležitou péčí, ani jak měly být zdravotní problémy KD ve sporném posudku zohledněny.

76 Jak bylo připomenuto v bodě 68 tohoto rozsudku, Tribunál v bodě 126 napadeného rozsudku uvedl, v čem porušení povinnosti jednat s náležitou péčí, ke kterému došlo ve sporném posudku, spočívá, a sice že sporný posudek neobsahuje sebemenší zmínku o zdravotních problémech KD.

77 Tribunálu ani nelze vytýkat, že nevysvětlil, jak měl hodnotitel tyto zdravotní problémy zohlednit, jelikož nesplnění povinnosti jednat s náležitou péčí konstatované v napadeném rozsudku vyplývá nikoliv z nepřiměřeného zohlednění, ale z neexistence jakékoli zmínky o uvedených zdravotních problémech ve sporném posudku.

78 Výtka vycházející z toho, že Tribunál konstatoval – aniž svůj závěr odůvodnil – že EUIPO porušil povinnost jednat s náležitou péčí, tudíž není opodstatněná.

79 Z výše uvedeného plyne, že čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku musí být zamítnut.

80 Vzhledem k tomu, že žádnému z důvodů kasačního opravného prostředku nebylo vyhověno, je třeba kasační opravný prostředek zamítnout.

K nákladům řízení

81 Podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu Soudního dvora, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě čl. 184 odst. 1 tohoto jednacího řádu, se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že KD požadovala náhradu nákladů řízení a EUIPO neměl ve věci úspěch, je důvodné uložit posledně uvedenému náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (devátý senát) rozhodl takto:

1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

2) Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) se ukládá náhrada nákladů řízení.

Podpisy.